

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายต่างก็เน้นความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคนตามความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยกำลังขยายการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกระดับ เห็นได้จากการคาดคะเนจำนวนนักเรียน เมื่อถึงปีการศึกษา 2515 นักเรียนตามเป้าหมายในระดับอนุบาลศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ จะมีจำนวน 11,385 คน 5,925,000 คน และ 700,788 คน ตามลำดับ และเมื่อถึงปีการศึกษา 2519 จะมีจำนวน 166,030 คน 7,245,000 คน และ 1,010,761 คน ตามลำดับ¹

เมื่อมีการขยายการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกระดับ จำนวนครูจำเป็นต้องเพิ่มขึ้นโดยปกติแล้วจำนวนครูที่ควรจะต้องผลิตในปีหนึ่ง ๆ ไม่ควรจะน้อยกว่า $\frac{1}{3}$ ของจำนวนผู้สำเร็จในระดับอุดมศึกษา² สถาบันที่รับผิดชอบในการผลิตครูโดยตรงได้แก่ กรมการฝึกหัดครู

¹ กอวางแผนการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, สถิติเพื่อการวางแผนการศึกษา, (โรงพิมพ์การศาสนา, 2512) หน้า 29, 35, 43.

² สายหยุด จำปาทอง (ดร.), "สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการทางการศึกษา," เอกสารประกอบการสัมมนาการวางแผนการศึกษาระดับชาติ (สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี), หน้า 53.

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผลิตครูทุกระดับประมาณร้อยละ 80 ของครูทั้งหมด³

วิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นสถาบันที่ผลิตครู ระดับการศึกษาบัณฑิต และระดับ การศึกษามหาบัณฑิต ปัจจุบันมีอยู่ 7 แห่ง และมีแนวโน้มจะยกฐานะวิทยาลัยครูให้เป็น วิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เพื่อผลิตครูที่มีแคล่วคล่องขั้นปริญญาไปสอนทุกระดับการ ศึกษา⁴ วิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยวิชาศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา และวิทยาลัย วิชาการศึกษาพระนคร

การผลิตครูระดับการศึกษามหาบัณฑิตใหม่จำนวนเพียงพอกับการเพิ่มของจำนวน นักเรียนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลกจึงเปิดรับนักศึกษาภาคค่ำ (Twilight) เพื่อ ช่วยเหลือครูในจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดใกล้เคียงใช้เวลาว่างจากการสอนตอนเย็นมา เรียน เป็นการศึกษาในระหว่างปฏิบัติงาน (In - Service Education)

วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก คัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนโดยใช้วิธีที่เรียก ว่า มัลติเพิล คัทออฟ (Multiple cut - off) กล่าวคือ เปลี่ยนคะแนนวิชาเอก

³บุญถิ่น อัตถากร, "การฝึกหัดครูในประเทศไทย," วารสารสภาการศึกษา แห่งชาติ, ปีที่ 3 ฉบับที่ 2, (กันยายน, 2511) หน้า 21.

⁴กรมการฝึกหัดครู, "บันทึกประกอบโครงการผลิตครู พ.ศ. 2510 ถึง 2514" รายงานของกรมการฝึกหัดครู, (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2511) หน้า 31 - 32.

และคะแนนความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude Scores) ของผู้สมัครสอบเป็นคะแนนที่ปกติ (T-score) ผู้ที่สอบได้คะแนนที่ตั้งแต่ 55 ขึ้นไป ของทั้งสองแบบทดสอบจึงจะได้รับการพิจารณาเข้าเรียนตามจำนวนที่จะรับให้เขาเรียนได้ในการสอบคัดเลือกนี้มีปัญหาที่สำคัญสองประการ คือ ปัญหาเรื่องความเชื่อถือได้ และความแม่นยำของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ การใช้คะแนนที่ตั้งแต่ 55 ขึ้นไป เป็นเครื่องตัดสินเป็นการวางมาตรฐานที่สูง และจะมีผู้ที่สอบได้เพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ถ้าผู้สมัครสอบได้คะแนนที่ตั้งแต่ 55 ขึ้นไปทั้งสองแบบทดสอบก็ไม่มีปัญหาในการพิจารณา แต่ถ้าผู้สมัครสอบได้คะแนนของแบบทดสอบวิชาเอก 60 และคะแนนที่ของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ 50 ผู้สมัครสอบควรจะมีโอกาสได้เข้าเรียนเพียงไร เมื่อยังไม่แน่ใจในความเชื่อถือได้ และความแม่นยำของแบบทดสอบทางวิชาการ และคิดว่าในการที่ผู้สมัครสอบได้คะแนนที่ 60 ในแบบทดสอบวิชาเอกหมายถึงมีคนที่มีคะแนนสูงกว่า เพียงร้อยละ 15 เท่านั้น ควรจะรับผู้สมัครสอบผู้นี้เข้าเรียนหรือไม่ หรือไมกลาเชื่อความแน่นอนของแบบทดสอบวิชาเอก⁵ หนึ่งปรากฏว่า มีนักศึกษาบางคนได้ออกจากการศึกษาไปกลางคัน อันอาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ สาเหตุหนึ่งอาจ เนื่องมาจากการคัดเลือกนักศึกษา ยังไม่เหมาะสมกับวิชาที่เรียนก็ได้ ถ้าจ้คว่าการศึกษาเป็นการลงทุนชนิดหนึ่งการลงทุนเพื่อการศึกษา มีลักษณะไม่ต่างกับการลงทุนจำพวกอุตสาหกรรมหนัก คือใช้ทุนมากและ

⁵พนัส หันนาคินทร์ (คร.), "ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู," (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก, 2511), หน้า 72.

กว่าจะฟื้นฟูเป็นเวลานาน⁶ การที่นักศึกษาต้องออกไปก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษา (Educational wastage) ที่ประเทศกำลังพัฒนาควรจะหาทางแก้ไข ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษาคะแนนสอบคัดเลือกของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 ตามหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการศึกษา หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกกับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 ว่าควรใช้คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก หรือคะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ หรือทั้งสองชนิดรวมกันคัดเลือกนักศึกษาวิชาเอกต่าง ๆ จึงจะเหมาะสม

สมมติฐานของการวิจัย

1. คะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 ทุกวิชาเอก

2. คะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก ใช้ตัดสินผลเพื่อคัดเลือกนักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 ได้ไม่แตกต่างกัน

⁶ ประชุมสุข อาชวอรุณ (ดร.), "ทฤษฎีการตั้งธนาคารการศึกษาสงเคราะห์," วารสารเศรษฐศาสตร์, 2 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม, 2514), หน้า 43.

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 และยังคงศึกษาอยู่จนสิ้นภาคเรียนที่หก 5 วิชาเอก คือ ภาษาไทย ประวัติศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์

2. ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ คือ

2.1 คะแนนสอบคัดเลือก มี 2 ชนิด ได้แก่

ก. คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก

ข. คะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

คะแนนแบบทดสอบย่อย (Sub - test) 5 ฉบับ คือ คำศัพท์ อุปมาอุปไมย จำแนกพวก มิติสัมพันธ์ และคณิตศาสตร์

2.2 คะแนนสัมฤทธิ์ผลการศึกษาวิชาเอก คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตามหน่วยกิต (credit) เฉพาะรายวิชาเอกเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่หก โดยพิจารณาเฉพาะคะแนนที่มีจำนวนหน่วยกิตเท่ากันของแต่ละวิชาเอก

3. ตัวทำนาย (Predictor Variables) คือ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก และคะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ 5 แบบทดสอบย่อย เกณฑ์ (Criterion) คือ คะแนนสัมฤทธิ์ผลการศึกษาวิชาเอก

4. การวิจัยนี้ได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ ฐานะเศรษฐกิจ และสังคม สุขภาพ และตัวการอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยนี้คือว่า

1. นักศึกษาไม่เคยเห็น หรือทำแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการชุดนี้มาก่อนการสอบคัดเลือก
2. คะแนนแสดงความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอกมีความเชื่อถือได้แน่นอน เพราะข้อสอบที่ในแต่ละครั้งมีขอบเขตเนื้อหาจากหลักสูตรเดียวกัน และผู้ตรวจเก็บจะเป็นชุดเดียวกัน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยนี้อาจไม่สมบูรณ์เนื่องมาจาก

1. นักศึกษาขาดหายไปเพราะสาเหตุต่าง ๆ จึงทำให้เก็บคะแนนของผู้ที่ขาดไปไม่ได้
2. มีให้นำคะแนนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าในปีการศึกษาอื่นมาวิเคราะห์ด้วย เพื่อเป็นการยืนยันผลการวิจัย (เพราะไม่สามารถหาข้อมูลได้)

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะช่วยให้สามารถเลือกใช้แบบทดสอบคัดเลือกวิชาเอก หรือแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการเพียงชนิดเดียวหรือทั้งสองชนิดรวมกันตามความเหมาะสมในแต่ละวิชาเอก เพื่อตัดสินผลการสอบคัดเลือกให้บุคคลตามวัตถุประสงค์ จะเป็นการประหยัดรายจ่าย เวลา และกำลังคนลงได้มาก
2. ช่วยให้คณะกรรมการสอบคัดเลือกใช้ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอบคัดเลือกต่อไป

คำจำกัดความ

นักศึกษา

หมายถึง ผู้ที่ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับการศึกษาระดับบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก โดยมีเวลาเรียนภาคค่ำ

วิชาเอก

หมายถึง วิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต เป็นวิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย ประวัติศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และ คณิตศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาได้แสดงความจำนงว่าจะศึกษาวิชาดังกล่าว ตั้งแต่สมัครสอบคัดเลือก

คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก หมายถึง คะแนนสอบคัดเลือกของแบบทดสอบวิชาเอกซึ่งวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลกสร้างขึ้นเองมีเนื้อหาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูงของแต่ละวิชาเอก

คะแนนความถนัดของวิชาการ หมายถึง คะแนนสอบคัดเลือกของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยคะแนนของแบบทดสอบย่อย 5 ฉบับ คือ คำศัพท์ อุปมาอุปมัย จำแนกพวก มิติสัมพันธ์ และเลขจำนวน แบบทดสอบเหล่านี้สำนักทดสอบ กรมการฝึกหัดครูสร้างขึ้นมีเนื้อหาวัดความถนัดทางวิชาการทั่วไป

คะแนนสัมฤทธิ์ผลการศึกษาวิชาเอก หมายถึง คะแนนที่แสดงความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอก คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตามหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาเอกตั้งแต่เทอมที่หนึ่ง ถึง เทอมที่หก คำนวณได้โดยนำผลบวกของผลคูณของค่าอันคืบ (Grade point) เฉพาะรายวิชาเอกกับจำนวนหน่วยกิต (Credit) ของรายวิชาเอกนั้น ๆ หาค่าผลบวกของจำนวนหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาเอกดังกล่าวตั้งแต่เทอมที่ 1 ถึง เทอมที่ 6 โดยกำหนดว่า อันคืบ A มีค่า 4 อันคืบ B มีค่า 3 อันคืบ C มีค่า 2 อันคืบ D มีค่า 1 และอันคืบ E มีค่า 0 ตัวอย่าง เช่น นักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์ผู้หนึ่งมีความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอก

ตั้งแต่เทอมที่หนึ่ง ถึงเทอมที่หก ดังนี้

รายวิชาเอก	หน่วยกิต	อันดับ	หน่วยกิต x ค่าอันดับ
คณิตศาสตร์ 221	3	A	3 X 4 = 12
คณิตศาสตร์ 223	3	B	3 X 3 = 9
คณิตศาสตร์ 310	3	C	3 X 2 = 6
คณิตศาสตร์ 332	3	B	3 X 3 = 9
คณิตศาสตร์ 351	3	C	3 X 2 = 6
รวม	15		42

นั่นคือ ค่าเฉลี่ยแสดงความสำเร็จในการศึกษา = $\frac{42}{15} = 2.80$

